

ΦΩΝΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

“ΒΟΛΙΑ, ΜΠΑΡΟΥΤΙ ΘΕΛΩΝΑ!,,

«Τοῦρκοι διαβῆκαν. Χαλασμός, θάνατος
πέρα ώς πέρα...
Μὰ κοίταξε κι ἀπάνω κεῖ στὸ βυάχο,
στοῦ κάστρου τὰ χαλάσματα, κάποιο παι-
δὶ μονάχο κάθεται....
Τι θέλεις, ἄτυχο παιδί, τὶ θέλεις νὰ σου
δώσω....
Τι δὲς κι' ἀπ' ὅλα τ' ἀγαθὰ
τοῦτα, πές. Τ' ἄνθος; Τὸν καρπό; Θὲς τὸ
πουλί;
Διοβάτη,
μοῦ χράζει τὸ 'Ελληνόπουλο μὲ τὸ γα-
λάζιο μάτι:
Βόλια, μπροσύτι, θέλω: μά!»

Bíkáwo Ojibwé

ΤΟ ΕΘΝΟΣ μας διανύει φουρτουνιασμένες
ώρες. Λυσσομανοῦν οἱ βάρθαροι ἀπὸ τὴν ἄν-
λη ὅχθη τοῦ Αἴγαίου. Καὶ ἀπειλοῦν μὲ ἀκρω-
τηριασμὸ τὴν Γαλανὴν Παραίδα. Καθημερινὰ
σχεδὸν μᾶς ύποβάλλουν σὲ καταιονισμὸ ψυ-
χοῦ καὶ θεομοῦ. Μᾶς ταπεινώνουν καὶ μᾶς
ἐκθέτουν διεθνῶς, δισ ἀπὸ τὸ γόητρό μας ἔ-
χει ἀπαύει ιει. Καὶ ήμεῖς προσποιούμεθα πώς
δὲν καταολοβαίνομε τίποτε ἀπὸ τὰ διαδραμα-
τιζόμενη. Ἐπιναλαμβάνομε τὴν Ψαρούσται-
να τοῦ 1897. Ἐπιδεικνύομε καὶ πάλι «ἄψογο
αἰάτη».

ΑΥΤΕΣ τις συγκλονιστικες ὥρες, που κοχλάζουν οι ψυχές τῶν Πανελλήνων, μένομε οὐσιαστικώς ἀκέφαλοι, ἀφοῦ ή κατεστημένη ἡγεσία μας ἐπιδεικνύει μία ἀνεξήγητο ἀναποφισιστικότητα καὶ ἀδράνεια. Δίδει τὴν ἐντύπωσιν πὼς διαρκῶς ὑποχωρεῖ. Καὶ συνταράζονται οἱ ψυχὲς τῶν Κολοκοτρωναίων, τῶν Μποτσαραίων, τῶν Διάκων, τῶν Κανάρηδων, τῶν Μιαούληδων, τῶν Παπαφλέσσηδων, τῶν προμάχων καὶ ναυμάχων τοῦ Γένους, που ἐκονιορτοποίησαν τὸ μῆδον μιᾶς ἀτράπου αὐτοκοατορίας.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ, που

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστοριάς κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Πολλὶ εἰναι τὰ Ἱερὰ πρί-
στι, τὰ διοῖα ἐδόξασαν τὸ
ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐδῶ εἰς
τὴν γῆν. Ὡς Παναγίᾳ ὅμως
εἶναι ἡ ἀ/ία τῶν ἄγιων, δι-
ἀγγελος τῶν ἀγγέλων. Ὁ, τι
εἶναι δι' ἡμᾶς οἱ ἄντοι καὶ
οἱ ἄγγελοι, εἶναι διὰ τοὺς ἄ-
γίους καὶ τοὺς ἀγγέλους ἡ
Παναγία. Εἶναι ἡ ὑπέρθλαμ-
πη Βισιλίσσα. Ὡς ἴστορία
τῆς Παναγίας εἶναι συνυφή
σμένη μὲ τὸ θαῦμα. Θαῦμα
ὑπῆρχεν δι Εὐχαγγελισμός της;
Θαῦμα ὑπῆρχεν ἡ κυριοφρούρια
της. Θαῦμα ἡ γέννησις τοῦ
Θείου Βέρεφουν. Ἐνα πελώ-
ριον ἡ Ικόν θαῦμα δι βίος
της. Θαῦμα μέγα ἡ ἀντοχή
της; δίπλα εἰς τὸν Σταυρόν.
Θαῦμα ἡ ἔξ δις της ἐκ τοῦ
ματαίου καὶ δύνηθος δι
Αὐτῆν τούτου κόσμου. Μὲ
τὸ θαῦμα εἶναι συνυφή
σμένη ἡ εὐλάβεια ποὺ τις ἀ-
ποδίδειν αἱ ἐκλεκταὶ καρδίσι.
Ἄσ διηγηθῶ ἔνα θαῦμα τῶν

»Ω τῆς σῆς χρηστότητος καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων»
καιρῶν μας. ὜Ενας ἄλθεος ἵα
τρόδος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πόλιν
στιν. Ἐξέδωκεν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν
ἔνα βιβλίον μὲν τίτλον «Ἐπιστήμη καὶ θαῦμα». Τὸν
ἔχει μεταφρασμένο εἰς τὴν
Ἑλληνικὴν ὁ μακαριτέρος ἡ
δὴ χειρούργος Ἰατόδος Μαρού
νος Γερουσιαλένος. Ο συγγρι-
φεὺς διηνεῖται πᾶς διὰ τῆς
μεταφροᾶς εἰς ποστκίνημα
τῆς Παναγίας καὶ διὰ μόνης
τῆς προσευχῆς ἔθεραπεύθη
μίο νέα πάσχουσα ἀπὸ φυ-
ματιώδη περιτόνιδα. Ἡ ἐπι-
στήμη τὴν εἶχε διαγράψει.
Καὶ δύμας ἡ πίστις εἰς τὴν
θαυματουργὸν τῆς Παναγίας
δύναμιν ἐνίκησε καὶ ἔξεμηδέ
νισε τὴν ἐπιστημονικὴν διά-
γνωσιν περὶ ἀμέσου θαυμάτου.
Ο περιγράφων τὸ συμβι-
τατόδες ἡ οι αὐτόπτης μάρτυς
Εἰδεν ὅλα τὰ στάδια της
φαγδαίας ἀναρρώσεως μὲν
μάτια του, δι' αὐτὸν καὶ την
τάπληκτος κατέθεσε τὰ δόπια.
Σὰν τίμιος ἀνθρωπὸς ὅντις
νον ἐπίστευσεν, ἀλλὰ καὶ
δημοσίευσε τὸ γενόμενον, δι-
ὰ προκαλέστη καὶ ἄλλους
τὴν ἀναθεώσην τῶν ἀθη-
στικῶν των ἰδεῶν. Μὲ πνε-
μα νικημένον, μὲ καρδι-
πλήρη θαυμασμοῦ καὶ τε-
φρόβου ἀπομακρύνεται δι-
τὸν τόπον ὃ που ἔθεραπεύ-
η μεταφρεθείσα. Ἡταν
κτια. Μία νύκτα ὅλο γαλι-
καὶ θεῖκη εἰρήνη. Προδώ-
σε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν δι-
εγινετο ὀλονυκτία. Γονάτ-

καὶ αὐτός, ἔξω εἰς τὴν αὐλὴν
δίπλα εἰς ἄλλους γονατισμέ-
νοις ἀννώστοις εἰς αὐτὸν
προσκυνητάς. Ὅσθιάνθη τὴν
αναγκήν με προσευχὴν η Μαρία
‘ἐν ἐνώπιοῖς καιρισμὰ προσευ-
χῆ. Καὶ ἂν τοῦ εἴχε μάθει
καιρισμὰ ἥ γιαγιά του ἢ ἥ μητρα
τέροι του ἀπὸ τὰ παιδικά του
χρόνια, τὴν εἴχε πειά λησμο-
νήσει. Καὶ ἔκανε μιὰ προσευ-
χὴν αὐτοσχέδια. «Γλυκειά μου
Παναγία, Σὺ ποὺ βοηθεῖς δύ-
σους δυστυχισμένους Σὲ πα-
ρασταλοῦν ταπεινά, φύλαξέ με
Σὲ πιστεύω. Ἀπάντησε στὴν
ἀπιστία μου μὲ ἔνα δόλο ρύνε-
ρο θαῦμα. Κάνε με νὰ τί-
πιστεύσω δυνατά. Νὰ τὸ πι-
στεύω ἀπόλυτα. Τυφλά. Το-
δονομα Σου εἶναι πειδὸς γλυκα-
καὶ ἀπὸ τὸν πρωῒὸ ἥκιος
Πάρος καὶ μένα τὸν ἀνήσυχον
ἄμαρτωλὸ μὲ τὴν ταραγμένην
καρδιά. Ο πόνος μου πει-
εῖναι νὰ πιστεύσω σὲ Σένο
Συνέχεια είς τὴν 4ην σελίδα

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

Η ΣΚΥΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΣΙΩΝ

**ΣΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ τοῦ Δήμου Πολυγύρου λει-
τουργεῖ τίς ήμέρες αὐτὲς ἔκθεσις βιβλίου. Ἡ ἔκθεσις
αὐτὴ φέρει τὸν ψευδεπίγραφο καὶ παρεπλανητικό
τίλο «τὸ σύγχρονο βιβλίο». Καὶ εἰναι παραπλανητικός
καὶ ψευδῆς ὁ τίτλος αὐτός, ἀφοῦ στὴν συντριπτική
πλειοψηφίᾳ τὰ ἐτιθέμενα βιβλία ἀιήσουν στὴν «ΜΑΡ-
ΞΙΣΤΙΚΗ—ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΗ—ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ» ἰδεο-
γούσια. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν προπαγανδίζεται ἀνερυθριά-
στως ἡ ἄριψ θεοφυσική σύγχρονος, ἡ προκεχωρημένη σκέ-
ψις καὶ δημιουργία εἶναι ἀποκλειστικὸ προνόμιο τοῦ
κευματισμοῦ. Καὶ λησμονεῖ ἡ ἔκθεσις αὐτὴ τὰ πολύ-
κροτα συγγράμματα τοῦ Σολζενίτσιν, τοῦ Ζιχάρωφ,
τοῦ Πάστερνακ καὶ τόσων ἄλλων διασημοτήτων τῆς
τοῦ οἰκουμένης τοῦ ἔργου μέθοδου πατέρων.**

ελευθεράς οικείων, που εξηγαντώνται στα φύλα τρεια της Σοβιετικής 'Ενώσεως. Διατί;
Είμεθα φυσικά, δύπος κατ' ἐπανάληψιν διεκηρύ-
ξαμε, ύπερ της κυκλοφορίας καὶ ροῆς τῶν Ιδεῶν ἐ-
λευθέρως· ἔστω καὶ ἀν πρόκειται διὰ τίς βάσισαρες
κομμουνιστικές Ιδέες. Οι βάναυσες καὶ ἀπάνθρωπες
κομμουνιστικές θεωρίες, ποὺ μόνο ἀπὸ δούλους εἶναι
ἀνεκτὲς καὶ ἐφαρμόζιμες, δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεά-
σουν τὸ παράπαν τὸν ἐλεύθερο ἄνθρωπο. "Οχι μό. ο
δὲν είναι σύγχρονες, ἀλλὰ καὶ εἶναι τόσο ξεπερασμέ-
νες, ποὺ δὲν εὑρίσκουν καυμία ἀπήχησιν καὶ δὲν προ-
καλοῦν καυμία συγκίνησιν στὸ πολιτισμένο τμῆμα τῆς
'Ανθρωπότητος. Φίναι ἡ τὸ ἀδυσώπητο δργανό κατα-
πίεσεως καὶ καταδυναστεύσεως ὑπερηφάνων λαῶν
(Οὐγγαρία, Τσεχοσλοβακία κ.ἄ.) ἡ ἡλιθ.α θρησκεία
τῶν χαχδλῶν τῆς στέππας· καὶ τῶν θαυμαστῶν τους.
'Επιστηματινούρη ζυμᾶς τὸ γεγονός διὰ δύο κυρίως

Ἐπισημαίνομε ὅμως τὸ γεγονός διὰ δύο κυρίως λόγους: Πρῶτα διέτι οἱ ύπανθρωποι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ δοῦλοι τῆς Μόσχας, ποὺ ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀπειρότητα, ἐνθουσιασμό καὶ ἀγνότητα νεαρῶν προθηκῶν, μετέρχονται, ὅπως πάντοτε, τὴν ἀπάντη διάνα πείσουν καὶ νὰ ἀλιεύσουν ἀφελεῖς. Μὲ τὴν ἀδιστάκτοσύνη, ποὺ τοὺς χαρακτηρίζει, ἀποκαλούν σύγχρονο δι, τι εἶναι κομμουνιστικό. Οἱ αἰώνιοι πλαστογράφοι...

Αλλά καὶ δι' ἐναν ὄλλο λόγος: Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Δήμου Πολυγύρου ἀνήκει σ' ὅλους τεὸς δημότες καὶ δὲν εἶναι φέουδο μιᾶς ἀσημάντου μειοψηφίας. Εἶναι κτήμα τοῦ ὑπερηφάνου Λαοῦ 103 Πολυγύρου, που ἀνήκει στὴν συντριπτική τεῦ πλειοψηφίᾳ στὶς ἔλληνο χριστιανικές λεγεωνες' καὶ δὲν ἐπιτρέπει σκύλευσιν τῶν ιερῶν καὶ δσιων. Δὲν εἶναι ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Δήμου Πολυγύρου χώρας λανσαρίσματος τῶν ἀθλίων θεωριῶν τοῦ μαρξισμοῦ, λενινισμοῦ, σταλινισμοῦ, ποὺ ἐπεχειροσαν νὰ ἐπιβάλουν στὴν γαλατὴ Πατρίδα μας οἱ ἔκδορεῖς, σφαγεῖς καὶ πνίγτες. Εἶναι Ναὸς τοῦ Ἑληνοχριστιανικοῦ Πνεύματος.

Αλλά ποιος έπετρεψε τὴν βεβήλωσιν αὐτῆς; Ἀν
τὴν πρωτοβουλία εἶχεν δὲ Δῆμαρχος, τότε εἶναι πολὺ^ν
περιεργον νὰ ἀρχῇ αὐτοῦ τοῦ ὑπερέχου τόπου, ποὺ
μετεβλήθη κατὰ τὴν ροή τῶν καιρῶν σὲ ἀνεπανάληπτο
θώμα καὶ τύμβο. Πρέπει νὰ ἔξαφανισθῇ...

Οι δημοτικοί μας δύμως σύμβουλοι είναι κάνονται;
Γνωρίζεις υπό τα γενέθμενα ή δχι; Άντεδρασσαν και πως
στήν σκύλευσιν τών λεφών και λσιών; Τους προειδο-
ποιήσαμε πρό διμήνου περίπου ότι δφείλουν νά δια-
χωρίσουν έγκαιρως τήν θέσιν τους από τήν δσκουμέ-
νη ύπό τοῦ κ. Δημάρχου πολιτική. Τα κατάλαβαν τώ-
ρα; Τι ἔπραξαν και τί θά πράξουν; Ή θά αποφασί-
σουν νά καταποντισθούν μαζί του ύπό τά έρειπια τού
κατισσούσαντος κομμουνιστ κερδούσαντος;

ΝΑ ΜΗ ΑΔΙΚΗΘΟΥΝ ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ

ΠΛΗΡΟΦΩΡΟΥΜΕΘΑ θτι οι καθηγηται τοι πνευματισμου Θεοσαλονικης ζητοῦν ἐπά το κοινοτικό συμβούλιο Ἀγίου Νικολάου νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ἐπεκτάσεως τοι ρυμοτομικοῦ σχεδίου τοι οἰκισμοῦ τους—και ειδικώτερα τοι τετραγώνου 111—στήν Βουρβουροῦ. Τὸ αἴτημα ὑποβάλλεται διὰ τὰ συμπεριληφθόδοτάν οικοδομήσιμο περιοχὴ δύο ἢ τρεῖς νέες ἀγορές ποὺ ἔγιναν ἀπό καθηγητάς.

Φυσικά μὲ τὸ θέμα αὐτό δε, θὰ ἡχολείτο η φημερίς μας οὕτε θὰ ἐνδιεφέρετο καὶ ποίαν ἀπόφασιν

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

